2 Απριλίου 2026

Όσιος Τίτος ο Θαυματουργός

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Τὶ τοῦτο, Τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λείπω μεταστάς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.
Δευτερίῃ Τίτοιο ἀπὸ ψυχὴν Νόες ἦραν.

Βιογραφία

Ο Όσιος Τίτος είχε ψυχή με θερμή αγάπη στο Θεό και τον πλησίον. Όπως ο Κύριος είχε πει στους μαθητές του, «ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με» (Ιωάν., δ’ 34), δικό μου, δηλαδή, φαγητό είναι να πράττω το θέλημα Εκείνου (του Πατέρα Θεού) που με απέστειλε, έτσι συνέβαινε και στον όσιο Τίτο. Τροφή του ήταν να πράττει με κάθε τρόπο το θέλημα του ουρανίου Πατέρα και να χρησιμοποιεί τη ζωή του για την ηθική και πνευματική οικοδομή των αδελφών του.

Όταν έγινε μοναχός, έλαμψε με την φιλάδελφη συμπεριφορά του, την πραότητα και την επιείκεια. Ήταν χαρακτήρας που γνώριζε να παραβλέπει, να μακροθυμεί, να ανέχεται, να συνδιαλέγεται, να διαλύει τις παρεξηγήσεις, να κερδίζει γρήγορα την εμπιστοσύνη και να κατακτά τις καρδιές των άλλων. “Ετσι, έγινε πνευματικός ηγέτης μεγάλης αποδοχής και πλήθος λαϊκών και μοναχών ζητούσαν να ωφεληθούν από την συντροφιά του. Μάλιστα, ο Θεός αντάμειψε την καθαρότητα της ψυχής και της ζωής του με το χάρισμα να θαυματουργεί.

Αφού έμεινε σταθερός στην πίστη μέχρι τέλους της ζωής του, αποδήμησε στον Κύριο, αφήνοντας πίσω του πολλούς μιμητές.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ’.

Ἐν σοί Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τό κατ᾽ εἰκόνα· λαβών γάρ τόν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καί πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μέν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δέ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διό καί μετά Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Τίτε τό πνεῦμά σου.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος δ’. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀνατεθεῖς ἀπὸ παιδὸς τῷ Κυρίῳ, ἀγγελικῶς ἐπολιτεύσω ἐν κόσμῳ, καὶ τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ, ὅθεν ἐχρημάτισας, Μοναζόντων ἀλείπτης, Τίτε παμμακάριστε, καὶ σοφὸς οἰκονόμος. Ἄλλα μὴ παύση Πάτερ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, Θεὸν ἱλεούμενος.

Κοντάκιον

Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐγκρατείας ἄνθραξι, σαυτόν καθάρας, ἀρετῶν ἐξήστραψας, φωτοειδεῖς μαρμαρυγάς, καταφαιδρύνων τούς ψάλλοντας· Χαίροις ὦ Τίτε, Πατέρων ἀγλάϊσμα.

Κάθισμα

Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δακρύων τοῖς ῥεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφέ, ἀεί πιαινόμενος, δικαιοσύνης καρπούς, πλουσίως ἐξήνθησας· ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ὡραιότης, ἀλλὰ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντας περίσῳζε.

Ἕ**τερον Κάθισμα**

Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ ἡσύχως ἅπαντα, ζήσας τὸν βίον σου σοφέ, πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκας, θαυματοφόρε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.